

1. Verbonden door de Geest.

Ons jaarthema is verbondenheid. Wat verwachten wij van de Geest? Heel gauw vergeten wij de kracht van de Geest en willen we werken op eigen kracht. Zonder bezieling stolt het geloof. We vergeten waarom we allerlei dingen doen. Ja, wat we doen vinden we heel belangrijk, maar... wat is ook al weer de reden? Bezielt geloven wil zeggen dat je bewust vanuit geloof keuzes maakt voor je dagelijks leven. Dat je echt wil vertrouwen op Gods kracht. En *hoe nemen we elkaar dan mee op de weg van Jezus?* Bezielt geloven is dat we ons samen afvragen: welke gaven heeft de Geest ons gegeven; en wat wil Hij daarmee doen! Zo schenkt de Geest verbondenheid! Dat is de zegen van God! *“de genade van onze Heer, de liefde van God én de verbondenheid met de Heilige Geest is met u allen.* De Geest verbindt volgelingen van Jezus in geloof, hoop en liefde. Wat doet de Geest nu eigenlijk? Luister naar een stukje bijbels onderwijs.

(2) 1. De Geest *getuigt in ons hart* dat Gods beloften altijd waar zijn. Bijv. Rom. 8:16: *“de Geest zelf verzekert onze geest dat wij Gods kinderen zijn.”* Wij hebben moeite met geloof! De Geest helpt. En Hij spoort ons aan om óók te getuigen wie Jezus voor je is. In daden en in woorden. Zodat wij het licht van Christus uitstralen naar de wereld. Dat is één van onze belangrijkste taken hier in de gemeente!

(3) 2. De Geest *geeft nieuw leven.* Dit leven met de Geest begint bij bidden en bijbelstudie. Vandaar dus dat de ambtsdragers als geestelijk leiders, worden aangespoord vooral dit te doen in hun persoonlijk leven en het vervolgens voor te leven in de gemeente. Samen het leven dat je ontvangt neerleggen bij de Heer. Samen zoeken naar bemoediging, troost en richting in de bijbel: nieuw leven! Het evangelie is de blijde boodschap van hoop. Het geeft licht, vreugde en vrede! Dat licht wordt bedreigd door het donker. Er is ook soms gebrokenheid in ons leven. De vrede kan soms weg lijken in onze onrust. De Geest wil dan elke keer weer getuigen van de kracht van God!

(4) 3. De Geest bemoedigt ons dus. Kop op! Er is hoop! We hebben een God die helpt! Wat er ook gebeurt! En wij? Wij worden door de Geest aangespoord elkaar ook zo te bemoedigen. De Geest leeft intens mee, want Hij kent onze kwetsbaarheid. *Hij bidt voor ons*, want hij weet beter dan wij wat we zouden moeten bidden (Rom. 8:27).

Maar: De Geest kan ook bedroefd worden (Jes. 63:10 en Ef. 4:30). Wanneer gebeurt dat? We lezen Hebr. 3 en 4. In vers 7 staat dat de Geest zelf in Psalm 95 waarschuwt. Val niet in de fout die Israël maakte. Israël was bevrijd uit slavernij, en ze kregen een nieuw land beloofd! Wat geweldig! Ja, maar toch vergaten ze het binnen de kortste keren. Zeuren, mopperen, leven in het verleden. Afgoden dienen. Wat ondankbaar! En een doodlopende weg. (5) Hebreëën verbindt daar een conclusie aan (6): *“alleen als we tot het einde toe resoluut vasthouden aan ons aanvankelijke vertrouwen, blijven we deelgenoten van Christus.”* Dus alléén vertrouwen op Jezus. Dat is de dringende opdracht van Hebr. Ik heb het niet over onmacht, of niet kunnen. Want wij zijn allemaal mensen met onheiligheid, gebreken en twijfels. Vertrouwen is heel moeilijk. Daar wil de Geest juist aan werken. Punt is: wil je echt open staan voor de kracht van de Geest die jou wil vernieuwen naar het beeld van Christus? Bid je daarom? Verlang je daarnaar?

Christus: vol liefde, wilde de minste zijn; de Vader in alles centraal stellen, Hij was bewogen, durfde kwetsbaar te zijn; en precies die dingen laten ons laten groeien in verbondenheid!! Dát is het lichaam van Christus vormen. De Geest spoort ons aan om alléén te vertrouwen op Gods macht. Alleen te

kijken naar Jezus. Hij heeft ons opgezocht, heeft gewerkt door ons voorgelacht, heeft hier gewerkt in het verleden. En ook nu zoekt Hij ons op. Hij ziet ons staan en geeft Hij ons vertrouwen. Dat is bijzonder! Dat vertrouwen dat Hij ons geeft geven wij elkaar. Samen de vrijheid van Christus vieren. Laat je die vrijheid niet afpakken!

8. Maar nu komen we bij een spannend punt. Hoe geven en gunnen wij elkaar vrijheid als christenen? In mijn beleving gaat dit niet altijd goed. Aan de ene kant gemeenteleden die een houding hebben van: onze structuur zoals die was in laten we zeggen de jaren 80 is goed en die moet zo blijven. Dat staat niet ter discussie. Wie andere keuzes maakt wordt veroordeeld en beland in het beklagdenbankje. Helemaal aan de andere kant zijn er mensen die zeggen: 'we willen meer vrijheid! Het moet losser!' En soms proef je haast een ondertoon van "vroeger was alles waardeloos, maar nu moet alles op een andere manier!" Beide houdingen bedreigen de vrijheid van Christus. Het mist mildheid, geduld en barmhartigheid. Het komt van een menselijke geest, en staat ver van de Heilige Geest. Die wil dat we eenheid uitstralen! Hoop! Vrede! Daar heeft de wereld behoefte aan!

Wat zou de Geest ons willen meegeven bij verschillen van inzicht? Ik denk dat de Geest wil dat wij eerst eerlijk naar onszelf kijken in de spiegel: *wat is je drijfveer? Wie staat er centraal. Is dat Jezus? Of ben jij dat? Ben je vol van liefde voor God en je naaste?* En vooral ook: als jij bepaalde moeiten hebt; ga je dan in gesprek met die ander? Of ga je achter zijn rug om over diegene praten met mensen waarvan je toch al weet dat ze je gelijk geven? Waarom doe je dat? Tot de jongste dag veranderen vormen. Maar vormen hebben een functie: ervoor zorgen dat de gaven van de Geest tot bloei komen. Daarom hebben wij regels en vormen.

9. Kijk eens naar 1 Kor. 14: 33 *God is niet een God van wanorde maar van vrede. Zo is het in alle gemeenten van de heiligen.* En 1 Kor.14:40 *Alles moet op gepaste wijze en in goede orde gebeuren.*

Paulus heeft het over tongentaal en de gave van profetie. Dat gaf onrust. Hij schrijft dat het goed is als elk lid van de gemeente gestimuleerd wordt zijn gaven in te zetten. Maar concreet: laat de orde in de kerk het werk van de Geest zoveel mogelijk stimuleren. Zet het Jezus centraal? Getuigt het van Gods grootheid? Dat bepaalt ALLES! Vorm is ondergeschikt aan inhoud. Geven dan de keuzes van vormen verschillen van inzicht? Praat erover met elkaar. Zoek naar elkaars intenties! Is er verlangen naar Christus? Onderzoek dat eerst en oordeel niet. Dat mag ook niet! Dat brengt verdeeldheid en ruzie. Heb liever geduld met broers en zussen waar je van mening mee verschilt, want Jezus heeft toch ook geduld met jou? Zie je wel dat Jezus een wereldwijde kerk heeft? Er zijn 2,2 miljard christenen uit allerlei landen en culturen. Met eigen vormen, eigen regels. De Geest waait wereldwijd. Begin gewoon zelf maar bij Hebr. 3:14 *"alleen als we tot het einde radicaal vasthouden aan ons aanvankelijke vertrouwen, blijven we deelgenoten van Christus."* Blijf dicht bij Jezus!

10. We zijn een gemeente van Christus, wij willen alleen op God vertrouwen! Zijn Woord staat centraal. Zijn Koninkrijk komt en de Geest wil ons stimuleren mee te werken. Goed, wat zijn de gaven die de Geest hier geeft? Hoe zetten wij ze optimaal in? Welke afspraken maken we dan? Wat nemen wij mee van ons voorgelacht? Wat geven wij door aan het nageslacht? Dat is de lijn! Soms moet je om hetzelfde te zeggen als vroeger de dingen nu anders zeggen. Daar is ruimte voor als de inhoud maar centraal blijft staan. De vormen geven al in het NT discussie en dat blijft zo tot de Jongste Dag. Daar hoeven we niet bang voor te zijn. Want de kracht van Geest is groter dan menselijke verschillen van inzicht. Omdat wij verbonden zijn in de naam van de Heilige Geest. Amen.

Vragen bij de preek;

1. "de genade van onze Heer Jezus Christus en de liefde van God en de verbondenheid met de Heilige Geest is met U allemaal!" Dit is de zegen die we aan het eind van een kerkdienst krijgen.

Hoe zie jij die verbondenheid met de Heilige Geest in de gemeente? Wat is onze opdracht? Wat is jouw opdracht en hoe zet jij je in?

2. Waar denk je zelf aan als het gaat over het werk van de Geest? Zijn er in de preek voor jou ook inzichten over de Geest naar voren gekomen die nieuw voor je zijn?

3. Stelling: eerst de inhoud van het geloof delen en dan pas over de vorm bespreken. Dat is best lastig!

4. Vanaf Pinksteren werkt de Geest in de gemeente. Elke keer weer vernieuwd Hij het geestelijk leven. Wat deed en doet Hij bij ons? Geloof je in Zijn kracht voor de toekomst?

5. Verlang je naar de werking van de Geest in de gemeente? Hoe geven wij Hem ruimte?